

КАРИКАТУРИСТИТЕ И АЛИЈАНСАТА

Македонските карикатуристи и македонскиот премиер со покана за посета на Брисел - седиштето на НАТО!

Карикатуристите требаше да учествуваат на отворањето на изложбата на карикатури на тема "НАТО, свет, Македонија", а премиерот..., па веројатно да истрча уште еден успешен круг до целта.

Кој поубаво си помина и кој што понуди?

Можам да зборувам само во името на карикатуристите. Уште во авионот на "АЛ Италиа" на летот од Скопје до Милано почувствувавме колку сме популарни, бидејќи главниот стјуард без да нè праша ни донесе по чаша убаво бело италијанско вино и почна да нè распрашува за најдобриот европски голгетер Дарко Панчев. Ни дојде убаво на душата, па и ние ја извадивме "Темјаниката", која ја носевме за секој случај, како средство за бркање на "ѓаволчињата". Е, ама на мојот колега, кому убаво му легна винцето, му фалеше да запали цигара за уживањето да му биде комплетно. Но, пушењето е забрането на целиот стар континент.

■ Пишува:
МИРОСЛАВ ГЕОРГИЕВСКИ

Низ миланскиот аеродром само протрчавме, а на аеродромот во Брисел право во аеродромскиот тоалет... Мојот колега мораше да испуши една цигара, а јас му чував стража. Оваа сцена многу ме потсети на средношколските денови, со "мала" разлика од четириесеттина години, евидентно поскапо задоволство, бидејќи таму пишува дека казната за пушење е 250 ЕВРА (покрај со бројки наведено и со букви). На првиот чад од цигарата во тоалетот се активираа и почнаа да завиваат сирени, како да има воздушен напад... Избезумени од свирењето истрчавме од зградата и со олеснување влеговме во

комбето на кое пишуваше - карикатуристи од Република Македонија... Но, радоста од бегството кратко ни траеше, нè освести музиката, а уште повеќе францускиот јазик со пакистански нагласок на возачот, кој низ стиснати заби почесто мрмореше: Карикатуристи! Значи, карикатуристи?!

Хотелот во кој натовци нè сместија беше од висока категорија, но бевме толку прегладнети, така што не можевме многу да уживаме во неговите квалитети. И така се пуштивме во потрага низ Брисел, сè додека не ја откривме таверната "Барба", сопственост на "наш" човек од Дубровник. Сопственикот "Барба" ни остави сами да избереме што ќе јадеме, напомувајќи ни дека најубавото јадење кое го прават мајките на нашите сопруги, тој ќе го подготви најмалку три пати

МАКЕД

подобро. Јас избрав сарма, "Барба" се определи за "Тга за југ" и сè беше како што треба... и траеше долго.

Вториот ден од посетата всушност беше и најважниот дел од ова патување. Дотерани и намирисани, в раце ја држевме мапата со појаснувања како да дојдеме до седиштето на НАТО, затоа што ние не би биле ние ако не се најдеме на "слеп колосек". И кој знае колку ќе ја студиравме мапата и ќе скитаваме низ Брисел, ако не ни помогнеште наш човек со тезга во подземниот премин.

Искрено речено, фала Богу што ни доделија водич за да не лутаме и да не се губиме во НАТО-ходниците. Водичот ни објасни дека сегашната зграда на НАТО всушност е адаптирана болница, но дека е во план да се гради нова зграда, односно нов комплекс. Ги посветуваме да почекаат со градењето до нашето влегу-

вање во Алијансата, а како нова членка не би имале ништо против тоа во новиот НАТО комплекс да бидат вклучени детали од надалеку познатата охридско-македонска архитектура. Ете, уште еден доказ дека секаде можеме да ставиме сопствен белег и дека тоа со задоволство го правиме.

Работниот дел од посетата помина и дојде време за ручекот. Се нафрливме на морската и сувоземната белгиска храна, ама НАТО не би бил НАТО ако не ти го расипе кејфот. Коментарите беа во стилот на тоа какви професионалци сме ние ако нешто не работиме, односно не цртаме додека седиме на маса. Е, а какви професионалци сте, пак, вие кога не се потрудивте да истрелате барем мал плутон а при рака имате солиден арсенал, прокоментиравме повеќе за себе.

Ова им беше знак да ја променат темата, па се пофалија

ОНЦИТЕ "ВЛЕГОА" ВО НАТО

дека во седиштето имаат и уметнички дела, на пример, пред влезот грчките уметници поставиле дрвен коњ. Нашата саркастична насмевка ја проследија со коментар: "Грците се во НАТО, а во коњот можат да бидат само Македонци".

На крај, со цел сосема да го збунат "непријателот" ни подарија часовник, ламба и чадор. Пораката ни беше јасна: часовникот покажуваше пет минути до дванаесет, а ламбата требаше да ни го осветли патот за влез под нивниот чадор.

Вратата на НАТО се отвори за нас, македонските карикатуристи.

На враќањето имавме кратка средба на Триглав со премиерот, кој патуваше за Брисел. Не знам дали нè слушна кога му порачавме да внимава случајно со некој невнимателен гест да не ја затвори подготворената врата.